

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fóia acést'a ese in tóta domineca,
— dar prenumeratiunile se primescu
in tóte dílele.

Pretulu pentru Ostrunguri'a: pre anu
6 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fi. pre unu tri-
luniu 1 fi. 50 cr.; éra pentru Strai-
netate: pre anu 8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu
4 fi. pre unu triluniu 2 fi. in v. a.
Unu esemplariu costa 10 cr.

Tóte siodiunile si banii de prenu-
meratiune sunt de a se transmite la
Redatiunea diriginte a diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se primescu cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. tacese timbrale.

O fratia.

Ungur-i'a cu Austr-i'a
Au legatu fratia:
Intre oi ele-amendóue
Mai mari ca sà fia!

A N E C D O T E.

— 1. —

Standu ostasiulu la silbocu (panda) de nópte, voiea a
sci câte óre sunt, spre a cunósce este óre tempulu de schim-
bare, — deci strigà pre unu ortacu liberu alu seu:

— Adà numai lamp'a ortace, sà vediu câte óre sunt
pe orologiulu acést'a de sóre, cà-ci la 'ntunerecu nu potu
sà vediu! . . .

— 2. —

— Vai da bunu-e casiulu — suspinà tieganulu.
— Dar' de unde scii tu, póte ai mancatu canduva?
ilu 'ntrebà romanulu.
— Ba nu, numai mi-a spusu tatalu meu, cà i-a spusu
tatalu seu, cà a mancatu tat'a lui mosiu seu.

— 3. —

— M'a tramisu Dumne-lui pre Dumne-mea la Dumne-ta.
sà vini Dumne-ta cu Dumne-mea la Dumne-lui la prandiu.
Asià fù invitatu finulu la nanasiu-seu la unu prandiu
pr'in servitoriu.

— 4. —

— Place-ti casiulu mài tiegane?
— Place.
— Dar' samatisi'a?
— Si.
— Dar' a socerá?
— Dar' mai intréba si de altulu, nu totu de mine!

A. si B.

A. Ausculta frate ce díce „Priculiciu,” cumu-cà
adica Vasílica P. dela „Gur'a-Satului” s'a insuratu si si-a
luatu socia o fétá numai de turtariu.

B. Da firesce! cà-ci Vasílica e romanu, si inca 'nu-
mai romanu dela opinca, fora de a fi „providentialu,”
séu vr'o corcitura ciocoita cu tiganimea d'in Romani'a;
si apoi ca atare elu a voitu sà-si iea socia romana, si
neaflandu-se intre romani *Contese* si *Baronese* a trebuitu
sà iec de care a aflatu, macar cà potea si elu face pre-
cumu facura si altii de ai nostri mai intionati si mo-
derni, ca sà-si fia luatú si elu vr'o jidovóica, séu vre-o
Stubmadel (cameriera) unгурésca de pr'in vre-unu hotelu
d'in Pest'a, cu care apoi sà-si nobileze famili'a si nati'a
romanésca. . . .

A. Ba bina cà n'a facutu ca multi alti pui de aris-
tocrati, ci a remasu democratu adevaratu. Déca inse
„Priculiciulu” neci ast'a nu-i place fic-i de bine!

INTREBARI CU RESPUNSURI.

1.

— Candu au femeile mai mare bucuria?
— Candu li sunt barbatii pe caletoria.

2.

— Candu-e femeea mai voiósa?
— Candu nu e barbatulu a casa.

3.

— Candu e o mama mai fericita?
— Candu d'in 5 fete barem pre un'a si-o
marita.

4.

— Candu e barbatulu d'in partea femeii mai
bine priimitu?
— Candu i va scrie 'nainte de ce a sositu.

5.

— Càra barbata e mai placutu femeiloru?
— Celu ce le cam póta de nasu pre Domnialoru.

SARINDARIULU TIEGANULUI.

Ast'a-o scie ori-si care,
Că 'n povestea populară,
Tieganulu ca omu de svatu
Jóca rolu fórté 'nsemnatu;
Că-ci vedí elu dela natura
E sîretu si bunu de gura,
Intielege multe arte
Ori si 'n ce tíera strabate, —
C'unu cuventu for' de tieganu:
Lumea nu platesce-unu banu, —
Deci fiindu deplinu convinsu,
Că estu adevoru nu-e risu,
Mi-am propusa să vi predica
D'unu tieganu avutu, voinicu,
Cumu adica-a fostu amblatu
Cu-unu Sarindariu minunatu;
Pîti dar toti cu atentione, —
Să luamu a minte bine!

*

Fost'a fost'a nu demultu
In Ardélu lunga Aiudu
Unu tieganu cu falnicu nume
Buburuza de Rosmarine.
Că erá placutu, frumosu,
Omu stabilu, consciintiosu,
E chiaru superfluu d'a spune,
Că-ci sciti brav'a tieganime
E modelu raru de frumsetia
Si 'n caracteru n'are sótia.
Audit'a astu tieganu
Odata pre nua romanu,
Spunendu multe lucruri bune,
Profetii d'in ceca lume.
Cumu peccatosii in iadu
Cu amaru de focu se ardu.
Er' dreptii se veselescu
In locasiula celu cerescu; —
Spunea totu acelu romanu,
Că totu natulu pamenténu
E consultu, ma-e necesariu,
Ca să-si faea-unu Sarindariu,
Că-ci acel'a multa ajutu
Candu peccatele te-afunda.
Cumu aude Buburuza
Alu romanului discursu, —
Sciindu-se peccatosu,
Cugetá-a fi de folosu
Nesmintitu si elu să-si faea
Unu Sarindariu câtu de 'n graba,
De-ar costá chiaru si o miia
Numai dupa gusta să fia.
Merse deci in alu seu satu
La preotulu *Leonatu*
Si 'lu rogá ca, pentru plata,
Lui unu Sarindariu să-i faea,
Fia ori si câtu de scumpu,
Numai să i-lu de' carundu.
Preotulu vediendu d'o parte
Tieganése'a simplitate,
Er' de alt'a pretiulu mare:
Nu i-a datu vro' refusare, —
Inse-i spuse că chiaru n'are
De 'ademana Sarindarie,
For' in tempu de dóue lune
Pe credin'ta lui i-o spune
C'o să-i faea negresitu
Sarindariulu multa doritu,
Ma va fi si 'nfrumsetiatu:
Plinu de duchulu celu curatu;
Dara să-i puna in mana
Un'a satisióra buna,
Er' colu pe la finitu
Să-i mai de' cinci-dieci d'argintu...
— *Buburuza* cu mare fala

Scóte fore vro' 'ndoiéla
Sglotisióri o suta buna
Si-i pune la pop'a 'n mana,
Dicendu: albi grige parinte
Că io-ti dau banii 'nainte,
Numai colu la terminu
Nu curva să ne sfadimú,
De-lu vei face, fă-lu să fia,
Barem optu ani să me tia,
Să nu-mi fia plat'a 'n giaba,
Sarindariu să n'am de tréba...

*

Éta trece-o septemana,
Ma se strecoara si-o luna,
Terminulu vine ca gândulu:
Nu-e ca 'n palma Sarindariulu.
Că-ci preotulu *Leonatu*,
Fiindu fórté ocupatu,
De tocméla si-a útatu,
Sarindariu n'a cascigatu. —
Éta terminulu, ca-unu ventu
Buburuza, omu de cuventu,
Merge dupa Sarindariu,
Cu parale 'n busunariu.
„Am venitu Sauti'a ta“
Dise -- „dór' voiu capetá
„Acelu Sarindariu in mana,
„Scii ti-amu datu o suta buna,
„Ceea-l-alta diumetate
„Cumu-lu vedu iudata-oiu scóte“
No — cugetá *Leonatu* —
Mi-am facutu lucru cu draeu;
Meditéza tempu pucinu,
Apoi dice cu tonu linu:
„Audi, audi, *Buburuza*
„Chiaru acum'a am adusu
„Pre *cinstítulu* *duchulu curatu*
„D'ntre unu loca indepartatu: . .
„Mai ascépta patra díle,
„Că-ci voiescu pr'in rugatiune
„Pre-acostu pré minunatu daru
„Să ti-lu bagu in Sarindariu.
„Do-te dar' in pace-a-casa
„Si pre barb'a mea te lasa,
„Vina-atunci'a negresitu,
„Că lucrulu va fi gafitu.“ —

*

Prentu 'n perpósitate,
Ce să faca? se scóte,
Cumu ar face-unu Sarindariu
La acelu tieganu magariu?
Foemai caudu siedea 'ntristata
Pica dascalulu d'in satu,
Aducendu unu Cerculariu
Pentru nescari lucruri uari.
Arest'a omu a diaritu,
Că parintele-i iubitú
Stá pe gânduri superatu.
De cauza l'a întrebatu.
Leonatu i spuse tóte
D'inceputu poi' la gatate,
Cumu de lucru si-a facutu
Cu *Buburuza* celu avutu,
Si-acum' nu scí' ce s'ar face,
Ca de dînsulu s'aiba pace.
„Las' pe mine parintiele
„Tóte aste lucruri grele,
„Că-ci eu voiu să le gatescu“,
Dise dascalulu *Ionescu*,
„D'in parte-mi te-asigurediu
„Că tóte for' neci unu pretiu,
„Voia pre terminu să le gatu,
„Tieganulu blastematu.
„Numai scii si eu să am
„Particieu d'in Iordanu.“ —

Ionescu ca d'in poveste
Se sufulea, se gatesce,
Curagiosu, cavaleresece,
In dat' la orasiu pornesce:
Cumpara mai eu-o nimica
O besica elastica,
Care de o umflii tare —
Ambla 'n aeru sburatóre:
Sarindariu acum' avea
Duchulu santu inse-i lipsiá.
Dara nu multa se gandescu,
Ambla iute, prinde-unu vespe,
Si 'n besica mi-lu viresce.
Gauritur'a o lipesce.
Er a patr'a di mi-lu lasa
Să sbóre la pop'a 'n casa. —

*

Éta vine *Buburuza*,
Toemai la terminulu pusu,
Si vediendu alu seu odoru,
Bate 'n palmi si striga tare:
„O cinstíte Sarindare!
„Bine că te vediu o dat'
„Frumosielu, de totu gatatu, —
„Nu 'nsedaru amu fostu platitu
„Pentru tine multa cumplitu,
„Că Diu esci pré minunatu,
„Plinu cu duchulu santu curatu. .
„Sbóra, sbóra, 'necisioru
„Duchule mangaitoriu! . . .
„C'alu teu versu e angerescu,
„Candu te-andu intenerescu. . .
„Fire-ar pop'a aldunitu,
„Cu norocu ingramaditu,
„Că m'a scosu d'in iadu afare
„La cerescile hotare. —
„Pariute popa santitu!
„Éta-aici cinci-dieci d'argintu;
„Fă ce-i face, pune-i bine,
„Si-mi lasa să ducu cu mine
„Pe-onoratulú Sarindariu,
„Plian cu angerulu hongariu,
„Ca să-lu vedia l'a mea casa,
„I prunci cu-a mea boréa.“

*

Buburuza cu voia buna
Duce Sarindariu 'n mana.
A casa díca soscescu,
Manca, bea, se veselescu,
Că elu s'a invrednicitu
Unui daru nepretinitu;
La purdei le dá pornuca,
Ca de elu să nu se-atinga,
Că-ci cinstitulú Sarindariu
A costatu sume cam mari.
Inse pruncii-su indresneti
In ei nu poti să te incredi,
Că-ci ei chiaru a nume-alérgu,
Si totu ce e opritu desléga,
Astu-felin si-aici s'a 'ntemplatu,
Că unu purdelu blastematu,
Gauritur'a desfacendu
A scapatu pre duchulu santu,
Care dupa ce l'a 'npusu
A sboratu s'a cam mai dusu. —
Sarindariulu s'a latitu
Pr'in aeru n'a mai plutitu. —

*

Buburuza s'a superatu,
Multu a plansu, s'a vaieratu,
Dar' totu-si s'a mangaiétu,
Sciindu dreptu si apriatu,
Că *duchulu santu* susu la cecu
Se va rogá pentru elu! . .

Predicatia,

inainte de alegerea sufletelor, ca să intre in imperati'a ceriurilor.

„Totu-déun'a cu guvernulu, pentru-cà nu este potere numai dela Ddiu!”

Asiè am cetitu acesto mantuitorie cuvinte in s. evangelia a consilieriloru M. Sale si a In. guvernulu de astadi. — Fiti cu luare a minte. Pace toturor!

Pace toturor, celoru ce sunteti asupriti, desconsiderati, maltratati, batjocoriti in patri'a vòstra — pentru dreptate si veritate; cà-ci tôte aceste se voru alina; dar, luati bine a minte, numai asiè, déca le veti suferi tôte in pace. Ca o ôie la jungchiere ve voru duce, dar ca unu mielù, ce nu-si deschide gur'a sa, să ve portati facie de protivniculu — si veti fi mantuiti!

Sà deschidem nitielu istori'a omenimei, si ve veti convinge despre tôte. — Mosiulu *Adamu* si muierea s'a *Eva*, de nu erau atatu de nepacnici, neindestulitori, cu pretensiuni, — petreceau si astadi in celu raiu pamentescu si impreuna cu ei — si noi. — Unu mèru putredù fu destulu pentru ca să nefericésca totu némulu ominescu; — si noi — peccatosii si nevrednicii de noi — nu numai cà visamu, dar pretindemu „autonomia”, „votu la alegeri pentru totu sufletulu de romanu” si multe alte bazaconii, ce cu cu mintea mea nu le potu neci macar pricepe.

In locul de a ne indestuli noi cu starea nòstra de astadi, care e atotu de liniseita, care nu pretinde să luamu cu totii lumea in capu si să mergemu d'in fundulu *Ardélului* colo susu la *Pesce*, ci sunt de ajunsu si 10 suflete d'indre noi, apoi si acesti'a numai atunci au să mérga, candu i poftesce In. guvernulu, si li sta pe voi'a libera a remanè si a casa — decumva n'au trebuintia de cei 5 zloti. Unde ni trebuie ôre mai mare libertate decâtu acés'a? de voimu mergemu, de nu voimu remanemu a casa, nime nu ne sîlesce, — si cu maritul guvernulu suntemu estu-modu totu-déun'a cei mai buni pretini. . . .

Decumva voiesce careva d'indre natia să se faca domnu mare, presiedinte séu jude la careva tribunalu, fispantu, vicispantu, solgabireu, séu ceva tistu imperatescu, — merge simpliciter la ministru si se ròga de elu cu tóta umilinti'a si supunerea. Ministrulu, ca unu adevèratu parintu, ausculta cererea sierbulu seu, si de cumva nu-lu pôte face domnu mare, lu-face deocamdata *concepistu*, *cancelistu*, *notariu comunulu*, séu celu pucinu *bacteru in satu*, — promitiendu-i ca unu adevèratu parintu, cumu-cà de se va portà bine si nu va ausculta de cei cari voiescu a face rebelia in tièra, pôte avè firm'a sperantia, cà va ajunge la tempulu seu si o domnia mai mare. . . .

Tôte aceste — ajungu mai multu decâtu nimic'a. Càtu tempu s'ar recere pone amu ajunge pr'in pretensiuni, opusetiuni, pronunciaminte (Dòmne apara si feresce!) acolo, unde potemu ajunge cu sîmpl'a rogare si neconditionat'a supunere? . . .

Deci filorù, „totu-deun'a cu guvernulu, pentru-cà nu este potere numai dela Ddiu!”

Cumu pôte fi cineva asiè inchipitoriu, de cutèza a visà de „autonomia” si mai sciu io ce?

Ca să potemu avè autonomi'a Transilvaniei, s'ar recere ca *Pute-a-Pesce*, adeca capital'a Ungariei, să o pôrtè romanii nostri cu carele cele de lemnu tóta in *Ardèlu*. Ce dicéti? ôre nu li s'ar rumpe osiile? . . . Èr romanele ardelene să duca tóta apa d'in *Dunare* la *Sabiu*, — cu cofe, putòne séu de nu altcumu, in zad'fa pistritia, ce o pôrtà d'inainte. D'apoi puntea cea de feru cumu ar' potè-o smulge ôre din radecini? Eu credu cumu-cà neci cele 12 milliòne de voinici nu ar potè-o mutà in *Ardèlu*. E da, tôte aceste sunt imposibilitati! Si cavalerii autonomiei nu voiescu neci mai multu, neci mai pucinu decâtu ast'a.

Deci eu neci-candu n'am voitu separatismu, ci totu-de un'a „*Uniune*.” Ma tocma si romanulu canta: „*Unde-e unulu nu-e potere la nevoi si la durere*,” — si éca acum'a ei nu voiescu „uniunea. . . .”!

Dato sed non concessio, candu ar potè fi tôte cele amintite posibilitati, ôre nu tocma romanii ar fi in minoritate si la dièta ardelenésca? In dièta nu magnatii cei cu

polea de cane ar representà ôre poporulu? D'in 75 deputati, de securu 70 ar fi nemosi, si pôte numai 5 romani.

Dar' si in casulu, candu romanii ar fi in majoritate, ce altcumu dupa legile sustatori'a si sanctionate, totu-deun'a trebuie respectate, — e imposibilu; dièu in casulu, candu romanii ar fi in majoritate, trebuie să continue legelatiunea de acolo, de unde mai nainte a incetatu, adeca dela „*Aprobatele si Compilatele lui Werbóczy*,” si ei sunt ôre capabili a le continuà aceste; neci decumu! Ce ar trebui dar' să faca, ca totu-si să figureze ca legislatori? de securu, ar trebui să ròge pre *Gig'a bacsu*, ca să chiamo pre advocatulu *Werbóczy* d'in cea-l-alta lume, pentru a li lumina mintea si a li aretà carier'a, pe care ar avè să continue. Si candu *Gig'a bacsu* nu ar merge, ei ar stà pe locu, tôte sprantiele lorù s'ar pface in fumù, si atunci ei ar fi cei d'antei, cari ar vaetà dupa uniune; numai cà tôte ar fi in zadarù, — pré tardiu.

„Ce e de facutu” dar fratiilorù? — A tienè „totu-déun'a cu guvernulu, pentru-cà nu este potere numai dela Ddiu!” Si ce vomu dobandi ôre? Vomu fi cetatieni loiali, supusi si credintiosi. N'a trebui să ne batemu capulu pentru a aduce legi tierii, cà-ci parintiesculu guvernulu si majoritatea sa le voru aduce si fore trud'a nòstra. Càile ferate se voru face si in Transilvani'a fore de colucrarea nòstra. Marele barbatu si finantiu, *Kerkápoly*, va caletori tóta Europ'a pentru a luà bani imprunutu dela banchieri si a ni face càli ferate pe sém'a nòstra. Noi, firesce, ca cetatieni loiali vomu solvi contribatiunea, altuceva neci cà pretinde nime dela noi. Limb'a ni-o potemu folosì a casa, in *biserica scoli* si la *judele d'in satu* . . . ce voimu dar' să avemu limba diplomatica. Asiè ceva n'au neci cele-l-alte natii: englesii, nemtii, italianii, se folosescu in diplomatia pone in diu'a de astadi de limb'a francesca; — deci pentru ce ôre să ne facemu mai intiepti decâtu *Andrásy*, *Beuszt*, *Lóngai*?

Si fiindu-cà Eu sum uniculu in felulu meu, care le-am prevediutu tôte aceste, ca să me cunòsca tóta lumea ungrésca si romanésca, precumu si in. guvernulu, — nu folosescu datin'a de anonimu, ci éta, me subscriu asiè, precum pop'a m'a botezatu.

Pesce, 1. aprilie anulu dela „*honfoglalás*” 1872.

Celu-Lungu, m. p.
consilieriu la Curtea de comptabilitate.

Ciguri-Miguri.

+ (Dumnia-ta să platesci!) Patru pungasi morti de fòme si fora neci o liscalie in buzunaru, se vorbira să se duca la celu mai bunu birtu să manance, dupa ce au pusu la cale între ei ce să faca. Cumu intrara dara 'n birtu, incepura să cèra totu ce erà mai bunu si scumpu; apoi dîsera să le aduca vinurile cele mai de pretiu si mancara si beura pone intr'unu tardiu. Acum venindu tempulu să platesca, cerura socotèl'a. Baiatulù li adusa socotèl'a, care taià suma pré mare. Atunci unulu d'in cei patru puse man'a in busunariu, prefacendu-se cà vrea să platesca, dara intr'o clipa celu de langa densulu ilu apuca de mana dicendu-i, cà acum' erà rondulu seu să platesca, fiindu cà elu platise ieri. Atunci alu treilea dîse si elu cà déca e asiè, amenduoi au platitu prandiulu lorù in dillele trecute, deòre ce elu nu platise de multu, si cuviinti'a cerea să platesca in sér'a aceea elu. — Ce vorba! ce vorba! dîse alu patrulea: atunci candu are să-mi vine si mie rondulu să platescu? déca nu voiu plati asta data?

Destulu cà nevoindu-se între ei care să platesca, s'au certatu fore neci unu folosu.

Èta cumu e mai bine, disc unulu d'in ei; să legamu ochii baiatului si noi să ne invertimu impregiurulu lui. tienendu-ne de man'a, pone va pune man'a pre unulu d'in noi. si pre cine-lu va prinde acèl'a să platesca. Ve invoiti asià?

— Ne invoimu! ne invoimu! respunsura ceia-l-alti trei.

Baietulu, care erà somnorosu de multu ce inaintase nòptea, si ca să scape mai curendu de ei primi să-lu lege la ochi si să si pregatea să puna man'a pre celu ce-lu ochise mai apròpe de densulu. Dara pone să-i lege

unulu ochii, ceia-l-alti trei o stersera binisioru d'in casa, si alu patrulea se sterse curendu si elu dupa ei. Acum remanendu baiatulu si alergandu in drept'a si in stang'a sa prinda pre cineva, resturna candu o garafa, candu spargea cate-ceva, astufeliu incatu birtasiulu audindu atat'a sgomotu in birtulu seu, veni incetinelu ca sa veda ce se intempla. Indata ce intră inse si s'apropriea de celu ce jucă bab'a orba, acest'a puse man'a pre elu strigandu:

— Dumnia-ta să platesci!

-- Bine ai dtsu că eu am să platescu, nataraul! dise birtasiulu, că-ci n'am vediutu mai mare gogomanu decâtu tine, care n'ai intielesu că au vrutu să te lege la ochi, pentru ca să scape mai lesne de tine!

* * * Unu capelanu de curte tienea o data in capel'a regesca in presinti'a intregi curti o predica plina de morali; auditoriulu inse, care nu prea multu da pre morali, si cari oboști fiindu de alte ocupatiuni mai esentiali, admira cu totii. Preotulu observandu acest'a, incetă cu predica, si cu unu tonu stramutatu strigă pre Contele Y. favoritu alu curtii, care desceptandu-se numai decâtu si observă pre preotu. Fr' acest'a cu unu tonu de totu rece i reflectă: *Pardonu! domnule conte, că ti-am conturbatu odihn'a, dar' am facutu-o d'in ingrigire, ca nu cumu-va să descepti pre Maiestatei. sa regele cu horconitululu Domniei tale. . .*

TANDA SI MANDA.

T. Cunosci frate Mando pre „Alföld“ d'in Aradu?

M. Cunoscu da.

T. Ce felu de batjocura de fôia e aceea?

M. Da o festelitura a festelitureloru ungresci.

T. Si redactorulu ei?

M. Acel'a e o schidola de jidanu ungurizatu (uj magyar!) si unu comediantu gorgonitu.

T. Dar' ce are secatur'a acea jidovesca să insulte atat'a pre natiunea romana, ca atare. . . ?

M. D'apoi ce a avutu *Juda* cu *Cristosu* de l'a vindutu? ast'a jace frate in sangele jidovescu care-si batjocuresce si pre muma-sa pentru parale; . . . nu te minună dara de o astu-feliu de secatura; te mira numai de unguri, cumu nu se rusineza ei a se asociă contra romaniloru cu astu-feli de festiliture.

T. Dreptu ai, dar' bagu-séma totu saculu si-afia peteculu!

Meliti'a Redactionei.

☛ Pentru publicu: In lips'a priimirei cutarui nru de gazeta, reclamele au a se face in epistole deschise, nesigilate, estu-modu:

(D'in laintru:)

„O. Aministratiune!

Nrulu (cutare) alu diurnalulu (cutare) nu l'am priimitu.

N. N.

(D'in afara:)

d'in N.“

„Reclamu de diurnalulu.

On. Aministratiuni dela diurnalulu (N. N.)

(Nesigilata si nefrancata.)

in N.“

Va să dica o asemenea epistola in fondulu ei nu trebuiesce să cuprinda altu-ceva, fore numai singuru „reclamulu.“ Astfeli de epistole apoi, avendu form'a si fondulu unei reclamatiuni de diurnalulu, sunt scutite de francare, asiè numitele „tace postale,“ — fiindu ratiunea, că in cele mai multe casuri post'a e de vina, deca cutare nru de diurnalulu nu este priimitu de catra abonatu. La d'in contra oficiolatele postale, de dupa regulamintele loru, le tacsesa cu pretiu duplu pre cont'a aministratiuniloru dela diurnale, facendu-li se perderi insemnate.

Amu patitu-o si noi cu cati-va dni, cari voindu a reclama prin epistola nesigilata cate unu nru retacitu, totu deodata ni mai scrieau si despre cate lucruri tote, — era cei dela posta, prezentandu-ni asemenea epistole de „quod-libet,“ trageau doue pei de pe noi.

Suntemu dara nevoiti a pune acest'a amicabile amonitiune in vederea pl. t. nostri abonati, chiaru si d'in privirea economiei nostre nationali!

Proprietariu, editoriu si redactoru diriginte: **Mircea B. Stanescu.** — Girante respundietoriu si coreductore: **Basilu Petricu.**

Se afla spre vindiare si se potu trage dela subsemnatulu editoriu (Aradu, strat'a Teleki-ana nrulu 27) urmatoriele uvrage romanesci:

1. „Poesil de Iulianu Grozescu“ cu portretulu autorului Pretiulu 2 fl. in v. a.

2. „Buchetu“, cadriulu romanescu pentru forte-pianu de dn'a Maria Nicora nascuta de Sierba. Pretiulu: cr. 80. in v. a.

3. „Calindariulu Babeloru,“ calindariu umoristicu, pentru anulu 1871. totu de o data si pentru 100 de ani. Pretiulu: cr. 30. in v. a.

4. O coleptiune completa d'in diurnalulu umoristicu „Gur'a Satului,“ semestrulu II. anulu 1870 brosiuratu. Pref.: fl. 3 v. a.

5. O coleptiune completa d'in diurnalulu umoristicu ilustratu „Gur'a-Satului,“ cursulu intregu alu anului 1871. brosiuratu. Pretiulu fl. 6. in v. a.

Dupa 10. exemplarie unulu se da ca rabatu, fia in natura, fia in valorea lui.

M. B. Stanescu.

Se cërca

unu teneru romanu, cu purtare solida si scrisore buna, pentru a fi aplicatu de scrietoriu la notariatulu Iosasi (cttulu Aradu, pretur'a B.-Sebesiu). Favorurile: cortelu liberu, vuptulu intregu, si fi. 8. in v. a. la luna. Competintii au a se adresă catra subsemnatulu, post'a ultima Gurahontiu.

Iosipu Stanescu.
notariu in Iosasi.

Bibliografia si literatura.

Ni s'a tramisu nrulu 49. d'in diurnalulu italianu, „Il tempo“, d'in care estragemu urmatoriulu pasagiu, recomandandu-lu atentiunei tutoru romaniloru.

„Coloni'a romana de pre clasculu pamentu alu Italiei va să fundeze unu diurnalulu politicu-literariu in limb'a romana, sub titulu „Propagand'a“, cu scopu de a profesă interese comuni intre romani si fratii nostri italieni. Acestu diurnalulu va aparē in Veneti'a pentru prim'a data in 10. Martisioru a c. si apoi la fia-care decima a lunei, va să dica de 3 ori pre luna. Pretiulu abonamentulu este pentru Austro-Ungaria: fi. 2 cr. 40 in val. austr. era pentr *Romani'a libera*: franci 6 pre unu trimestru. A se adresă: *Alla direzione del giornale Propaganda presso l' amministrazione del Tempo, SS. Filippo e Giacomo. -- Venezia.*“